

83
פרוטוקול 55

בישיבת ועדת חוץ ובפתחו
יום ג' נסיך נאצ'ר - 12.9.1967, בערך 9.00

נִכְחָדָה

חברי הוועדה:

- ג. הפטן - י.ו.י.
ס. אדרנא
ג. בן-אליעזר
ד. ברקח
ג. תרמי^י
ג. חזן
ס. יערדי
ג. לנדאו
ג. פאייר
ס. פרט
ג. צור
ס. רימלט
ג. דבאל
ג. כהן

כעדות:

חברי הוועדה:

- ג. אלטובי
ע. גורבזין
ג. סריידור
ס. פולין
ה. איזיק

ל. אשכול - ד"א חפץ

ג. דין - ס"ר הבוחן

ארטשטייל

אלוך א. יריב - ד"א אב"ג ארכז'יעין בזאת אל
מר ע. זבאן - יזבכילד פדרינז' לדראש חפץ
אל"ם י. ליאור-טביבר אכאי לדראש חפץ

סודנות:

מצידם הוועדה:

ס. הלנברג

רשומות:

1. דיווח של י.ו.י הוועדה על חפץ ארכז'יעין

2. אישילת דוחות דוחות

3. דיוון על קשיי טלהות שעת חיים

4. דיוון על פעולות הפלגה.

סוד-הירונ

אנו מוחה את ההחלטה, ובזרועכם אדרויו
בקדרה על המרעה הפלמונטיריה.

ח' יז' יב ז. הכתן

1. דיווח כל יוז' המרעה הפלמונטיריה

המרעה הפלמונטיריה, שהקימה בג'נבה,
ואשר היה מוקדם עיקרי לאיזור, באה
כחלוף לזמן שלא התקיימה בזאת. לפניה המרעה עמד עת תקופה עירינית בירוח
שהזעקה על-ירחי הרוסים והערבים, שאז העזה מחרות יוחר אל אירון דספוד, וצעה טביה
מקד של הבלגי. עלי לאין שבעה העזה האידיבית דען התצעה חספודית פוביה יוחד מרצעת
על ארץ אפריקה הלאנית, שפכו בה בערת החירום של האוטו.

ח' יז' יב ז. הכתן

מה נאמר בהצעה שנקה אורה בטרחת מאר?

לא מזכיר בה לא על נסיבות ולא על ירושלים.

את הרוסים יגיד שני יושבי-ראש הפלמונט הדרומי.

ח' יז' יב ז. הכתן

לפי החקן במרעה, הרי מדברים דאשונים אלה
המוציאים העזה. בז' יב' השעה 35 גורמים וירושה עמדו 15 דקות. האסטרטגיה של
היחת להרעד לערבים לדבר דאשוני. הנואם הראשון היה ראש הפלמונט היידנוי. בז' יב' ה
ערבים הורבדו הדקאון דהדרבון גבידות, ובחינה מסורית הינה בדידות גם בינויהם ובין
גביש המזרחי, אשר צועדים, כאשר דברו אמי, כי הערבים הם פראי אדם ואיש-איש לדבר
אשר. הם אומרים שסידנא-ישראל היא ערבה קימית, אלא שעربים אינם רוצחים להבין זאת.
בדרכם השנוי נאפו הנזובגי, האוטרי, הבלתי, האוטרלי, ההולנדי, ואנטולקי וחקדני. הם
צמכו נאים מצוינים. לאזרך נאותיהם האגנתי ראי פרקים, עדרים במופר, ושם נגלי
ازחים בז' יב'ם.

אצ'ין כי כל משלחת פורצת פנוי צבאים, גברי
המעצה. עשי'ו חברון ביחס ליחס קולות, מהה היא בדור פנוי שבדי' להעיבר דז'ולוביה
אין אורך בשני שלישים. חנוך האוטרלי, בוטל, נאם נאים מצוינין, שהציגו בסדקם.
פוך לא צעירים היה היוגטולבים. הקפתם בגדותם אף טיטו.

2. שאילחות ותשובה

שאלה ריאונה מהייתה לנעשה בהם ובירוח.
נדמת לי שהקר שנקפה בז' יב' היה נכוון.

ח' יז' יב ז. הכתן

לאחרונה קורדים מקרים אשר חייכים להדאיג ארגן. שמעתי באילו נסאו בתהנת החטול
בירושלים כוקס בטרם הופיעו. אמי מבקש שתקבלו אינפורטציה על הנעשה פול האדרועה
האטורוגים שחי' בהם ירידת, דצירות, זהירות, ותחדשותיות בכירון מסורים. לדעת, השובם
הזרעה השם על הנעשה ותתרחש בעולם העברי, במצרים ובירדן.

בהמשך לשאלה המוסכים למטרת הזעקה, בדרכו לשאול האם הממלחת קדלה חלה ברוח
ובזרותי לזרים המוסכים למטרת הזעקה, בדרכו כדי שפודסם בעTHON "הארץ" מהבור, כי "ישראל לא חזהיר את
הזרען שכבשה כל עוד לא ייחממו חזוי שלום".

קדם כל יש לבירר מה אמר שר הvisor.

ח' יז' יב ז. מאייר

גביאת אפיקו שחייבים אייננו מזדיין, אבל אין
סקק שהדברים שפודסם הם כפי סקלט ותתרחש
מי שמע אותו, ולדעתי, גם מזב כזאת הוא מסוכן. האם יש סיכוי מה אין אומרים?

ח' יז' יב ז. נזרקו

לא נשייב עבשיך על שאילנות, דאש גאנזלאז גאנז
ליישיבתנו הידם לאחד אנטקג גאנזלאז, וויז לא
לכו, זהן דברים שיסנא לבונן לווער גען אל

הידר ד. גבעון

ראש חמשלה ל. אשכול

לא תשההפתא בחתמי היישובים ואנרכזיזם אל
חוּזְעָדָה, אבל קידמיי לא פדרופוקוליז. אני
בדבורה לאין שחדברים שנאמרו ביחסיבו אלה עורדנו כי המייה, דאיין כוונתי לזרען
או למיוך העניים על-ידי הרמטכ"ל דראש אמ"ן, לשם בבחינות הסוציאט. כזרען
לאזרען מסביב לבידוריהם, שהיחח באילו ניגנו במלחמה, הילגתו, ולא גבירותן. ואנרכזיז
זו הורגתשה, אך כדמות לי, גם טהור השאלות, וגם מכמה אערות של מודפסן אל רודספיב"ל ווד שוכנות
דיש לי חמיה על בר. בסדר הרים של הורגתשה היה סעיף בדבר "לקביה" - אין מושג
בלקו - של המלחמה האחרזינה. אני חייב לציין שמדובר פדרופוקוליז לא מוגבר ולא
מצחטי מסכנות או לך. אולי שרד הבטחון דואז להגייע להזאות או ללבך, אבל מושג
ירודע מהר. שמעתי שהמתה הכללי ערום או יוסוך בהתקפת מסקוזת. הבד-הבדה בין מושג
דאיני, שיש לך סדק עם דעתך זו, בעיקר בעדכו דרחה, כי הפדרו הצעדים לא מושג
מסכנים או רקחים.

המגב שחייבו נחרוכים בו, יאנטנגן גאנטנגן בו,
אייננו בזח פמיישר מאתנד ערמאן למראושטהי אל האזיב וטופע זיודע אל זנגיזאָז. צאנזע
עם אַדְם, עם מדינה או עם מדיניות שבראשן עומדים שליטים דיקטטוריה, גדי יונקל בעיון
אַחמולן בר, ואולי אַפְילוּ בְּבָרוֹנָת, ומחר בגזוק אַחוֹר, ואולי גלי כְּרוֹזָבָן. זיודע בר,
ומחר - אהרטה. מגב זה זרייך להבייא בחברן בכל האלום ובכל האנטדריך, בעיון אַנְדָּל
אל אַדְם ייכול לחת הסבד.

ברצוני להזמין מפגנים הלאו, מתיוון לי נאמה
ושתיה לי גם הטעור לסתל ישירות בענייני הבשורה, היהת פעין הנושא עניין בברית
להכרזן לרשות שדוח השבעים, אולי 1971, או 1972, או 1973. בזאת זו הייתה ברית
על דברים, על נזומים ועל חופעה של אונשים שאות דבריהם ציריך לעבל ולגאנט. אבל סוף,
היתם הפתה שעד טבוח השבעים אפשר לנזה. עוד אזכיר, שגם עניין הפליליות עיילתי בירחון
ויחד אתם את החרופה של "עוד שוחחים", רוגם אונשי באחד הייתי נאלץ, ופישוטים לא ידע
עליהם? הייתי משבב את דברי על "עוד שוחחים", עד שהמלצת למלודין ורנדי;
שניהם, שרב הייתי מבסס את דבריו על שחרגו שטאלו אותו בעניין זה. במלוך העניות הללו, ורנדי
שנאים, וחייב שנתדים שחרגו שטאלו אותו בעניין זה. במלוך העניות הללו, ורנדי
סDIGIIS עם המלה "חללו", נעשן הכוונה אש"ר חנוך תודאות, ואולי זה גזין לחיות לנצח
וזיכול להיות לך, אבל אלה הם דברים להסתורידון. אני חוץ מאמר לנו לבנות על כן
שתמוך הכל לך במחירות הבזק, ושותך שליטה יפהם בסיסיפים מלחתה. אני שמי על עניין.
ריבע עוד מי שיעיד עלך, שלייתים קרובות הייתי נוגב באיפכא פאנדרה בירחון
המייקוד היה נברן ומוכן, וטה יחתה אם היללת חזרותפה עלייך כל האידיאות בירחון והפנוי
השיהודה בת חוקיימר בירחון רואים כיצד לאנשי אמר"ן, וככובן כלני לפניו על
מן עתם אורטימס נכוון, ואחננו דואים כיצד לאנשי אמר"ן, אבל יתנו
שחצטרפנה גם ירדן וסדריה - זה היה כאשר הייחסים עם ירדן היו ב"פלידת" - ורנדי
להזבח שכל אחד יודע את מקומו, אם כי בארות הוספה צוריינגה על-ידי זו הטענה מה
רין בספרו על מלחמת סיני, ואשר בשביili היה הפעעה, מככל הא"בלגאנ" מודל יזרע-
מורטחת התבלה, אם כי אין זה חזק, ואנוי סביין שכובנה באירוע זה יגיד שמי שמי
ומגביהם משני הגדים ולעתים מודע נאמה מהפכנים של גדי גפני.

ראש הממשלה ל. אשכול
איינז' רוזת שחנית עוד מלחמת, אבל עליינו

להבייא בחשבו שעלולות להיוות עוד מלחמת, ויש
בעולם מלחמות מסוימות, ורק למלחמות אלה. ברודאי צבאים לכמ' הביטויים והדיבורים
על' הטעות ועל טק' שיש לו "בטן" וצבאים לכך וכי מלחמה, וכך רבי' רבי' שבער זמן
עד מהם עכלו או הדבר הזה של שנים - שלושת ימי מלחמה, והמ' יאסרכד למלוד לך,
וזאoli ייחית ברוך שנולד לך שעליינו לתיזה מוכנים או לי' גורפת' יזרע אדרבא.
הציגתי זתי' מל' פליגאת על' מיעוט החמושה שתיקח לנו. יברוחי למלוד זכורת בתקרת
זה דע על-ידי כך שאמרתי שמי' שתיקח אחראי לענייןם בזדרא' אוף' לאצמו: קוזם כל אקנ'ה
את' חפרה, נספחה וכחיה' פרה מהיה גם סכנתה'. אלא שפרא אופש' לנגור' בכל חנוך, בשעה
שחמושה צרי' לתזמין שנה או שוחחים פראש, מפני שאחרת אי-אפשר לקבלת, פרט לעורבה
שחמושה עולח מליזגיהם של ליראות. בעניין זה אין לי, אלא לבקש את הרטפקיל' שינסה
להעלות על' הניד' פרט' מה היה מטבח בשטו האיז' וחתמושה לפנ' ארב' שגדת. לא פעם
סעדי' און' מספיק טפ' אולי' אפשר לאחזר בפח' כלים, אם כי מופט' אית'ך גם כלים
וגם חמושה, אבל כלים לא מספיק' החמושה יש בך מושם מטה.

טענתך לפנ' שנים.

ס. יערן:

כדו', רגע ברועה זו. אין לי טק' שמא
זרע' המכב.

ראש הממשלה ל. אשכול:

עד' אבטחו' דבר' בעניין זה ביה' לאורי'יה', וא'
כדי' גוא' לא' הזכיר את עניין החמושה, אבל' ביש' ועתה השדים לענייני בטחון', וא' צ'ר'
ה'ילופי' דבדים' בזבוק' ביחס' לרשות' פטור'יה' היא טען' שבעזם און' און' שרי'ה' דאי'ין
שחמוש'ם' שטאפע'ם' וטשחקי'ם', ומטר' שטח'ער'ה על' הרשות' נושא' ליפ'ם' האחר'וד'ם'
אי'ין' ד'ילוק' דילוק', ומי' ידוע' מה עול' היה' לתיק'ה' המכב' אילו היה' המלחמה' גמ'שכת
או' שביר' יט'ם'.

אורי'ה' און' המלחמה' הייטש' הוודשי'ם' דב'ם' מאב'נו
ית'ם' עט'. זה היה' לפנ' הטע'ה עם המצרי'ם'.

עד' אבטחו' ס. דיב'ן:

כל' הדע' השכ'ן מט' היה' לא הטע'ה ולא ת'רו'א
לפנ' שוכ'ן לא' הייט' שקט'. סלפ'ני' לשני' אכש'ם' שחי'יב'ם' לדעת', לאלו'ה' עד'
זה'ז, ושאלתי' מה מאב'נו' ביחס' לח'ק' חילוק' וחתמושה' לאורי'וד'ז'ם', וא' צ'ר' שטח' שצ'ינ'ה'
עד' הרט'. הם' מאב'נו' אמר' שחל' בצד' זא'ג'ה. לא' דיב'ורי' על' הוודשי'ם'.

כשביקרתי' בשוח' בבי'יך' במדצ' ש'ה' קדר' לדעת',
זה היה' בשידוך שפרק'ת האס' היל'ת' ובאות', או' שה'יא' ישנה' כב'ר', אונ' דוד' שער'
קדונ'יס'ה' המדריך' הו'ק' 8 ק'ם' וזה' עני'ן של' הא' שע' - שע', או' יומ'. עזב'נו' את' גל-אביב
כדי' לא' נקד'ל און' המבדק'ם' בי'ום' לאחסן' האט'. באותה' שיחת' אונ' דוד' שאנ' יכ'ול' אט'
לחש' לו' הא' שע', זא'ילו' ש'ר' האבט'ון' אונ' ש'ה'ו' יס'ע' לתל-אביב' ברי' לחפ'ש' עם הגדר' בדול'
ולבד' אונ' מה פירוש' אל' הטע'ה, איל' שבעז'ר' זט' לא' רב' גודע' לעז' שקי'ינ'ה'
בכונ'ה'.

כאשר היה' דיב'ורי' על' איז'ר לא' מספיק' ברא'ני'
להזכיר' לכמ' שא'וי' הייח'ה' דה' שב'עתי' את' שב'עתי' כי' איז'ר וגע'ם' הם' מהדיב'ורי'ם' שא'ין' למם'
שי'וד', ואי'ין' אט' יכו' לופ' מסופ'יק'ם' 200 מטוט'ים' ו-300 איז'ר' מט' טוב' יונ'דר', או'
כדי' יש' גב'ול'ות' בגאנש'ם', וגע' בס' זט' פש'ו'. גדרת' לי' שא' חיל האורי'יד' קיכ'ל' 75%
תתקז'יב', הא' און' לו' סק'וט' לטע'ן' שא'ו'א מקר'ה', אבל' אי'ונ' אונ' רעד' שעז' 50 מטוט'ים' לא'
ה'ז' ח'רובי'ם' לכו'. ידע'נו' שטוט'ים' הם' הדבר' הייח'ה' שא'ז'ר' יכו'לים' למתח'יע' בהם', ולב'ן
דב'ת' היה' ח'רובי'ם', ראי'ן טק' שעז' 50 פטוט'ים' היה' דבר' טוב'.

לאן הפלגה לו אונילן

בנויו יוזם ביצת נון מושג נסיבות אלה,

גראטס בעיל דב רבינו

הנִּזְבָּחַ בְּעֵד הַמֶּלֶךְ וְעֵד הַמֶּלֶךְ כְּבָשָׂר
וְבָשָׂר הַמְּלֵאָה וְבָשָׂר הַמְּלֵאָה וְבָשָׂר
וְבָשָׂר הַמְּלֵאָה וְבָשָׂר הַמְּלֵאָה וְבָשָׂר

רָאשׁ הַמְּפַלֵּגָה

האטם כדי לנצח, וצמוך צמוך יפה נטה עד שפער השמיים כבבון
ימין, ואזריך להביא בחרביו אטם כיון השכינה עד לארון הקודש כבבון
או ענחיין, ורוא איזין לגביו ריל פאודי. נזען מבורך מושגנו, נזען מבורך,
דברים אלגביים אסדרוי שאין טלה אל כבבון.

ראש הממשלה לו. אנטולו: בז'ונני לזיין; אוניברסיטת דאלאס, ג'אנט טקסס
הפלתון, בוגר אל אוניברסיטת קולומביה של ניו יורק
הישובים בגלייל, פרט למקרים של מיקוש, וכשאני מזכיר על דרישותם של גלאל בני ברק
או עיריה-אשוננה, זהה מני שחקרנו בסוף ינואר.

ראש המטה ל. אשכול

בנשען מכם טעה לעצמנו, כאילו אנחנו גורנו לשלמה, וכאיילו לנו מושך מושך, שמי חטאנו, כאילו, הטע כבוד פיטול בך השגלו ב-7 בערבי נטהיל שום גזע ותוקף, דחין מאר שפודיא המרשטי קאה יתחר פאר ביהת בזונם באנדרה גזריהם. גזריהם לא ציין באן, כי התקידות עט צדקה נשבכו אלוה עזיז, ואנו מזער לא מזער נשבכו גזריהם. מה שמש ליד החנוכיה, מפנ' שוח העוזרת עטו אאנדרה גזרים. ציון גזריהם לא מזערם. בפי אמרתי, נטען טרכ' בגזים. הדבר הה@mail לא נא זולך זולך, כי אנטריך פטור.

זולחה ואני אמרנו שאמים הם הדס כל האבן. דבר דוש אנטריך גזרם לא נאש' גזרם, וא נא כי נסגדנו אחר. בצדיברגו על החפה אשורי כי נטיש לא נא לא נטיש גזרם, ובלי מים לאן אונדו באים' וגנה, בהה סוריה, פהו' לנטיש גזרם לא נטיש, גזרם, ובכדמת, ומנסה לפבשו גם בכיהם, ויזענו עאן יא זדען או גאנן לא פבשו. לא גאנן גזרם, ואמרנו שאנדו בזונם צבא הרקח, רזה אופר: אונדו מון לא אונדו גזרם, ואונדו גזרם, ואונדו פרתיעים, אבל אם בך בלבך אין אונדו סדריעים גזר' לא גאנן גזרם, יונ לא גזרם.

לא התחיישנו לופר ולתזביח מאס נגייע לפלחה נפער לא נטלה נטלה גזרם, כי נטלה נטלה עלאנו קאה לעשרה מלחתה גזרם. חזדנו וחזדנו לא נטלה נטלה גזרם, כי נטלה נטלה אמר מה שאמר, ואני, ברדא המטהלה ואל הבטאות גזרם לנטשי לא נטך גזרם, כי נטך גזרם.

אבל אין פטן שיבולנו לאופר ברכבים וברקים דביהם ועצוביהם פגנומין לא נטך גזרם, כי נטך גזרם. נטך אשנים חלוץ, ולפצעי הסורי הזרוני. צעדיין זה לא גזרם גזרם נטך גזרם.

נדמת לי שחבר-הכונס יערץ אאל שלוחה, וראוי ציון נדרזנו לנטיעת לא נטער גזרם,

כגלה אפסותיה עד ימינו.

ח. לנדר:

הנבי ציד נקירה וזריזה אסורה בדורות מילוי עולם
עדתנו גם כן.

אך לך גנבו לנו נסיך-נסיך נסיך

לא עד בדי בנו.

סוד אנטק סטודיז טוטו

וְאֵשׁ הַמְּפֻלָּה לֹ. אֲשֶׁר וּלְ

גם כאן רום במקורות אחרים, דבריהם כאלו אנהנו מודיעים יותר מכם על דבריהם
אם הפקיד להיות ה"ספיד-האד" (וזה מהנו) על האבן וזה ישבן.

כפוץ צנוי הוא מושג מודרני שלו אין ערך היסטורי, והוא

היה באילו דרך יצליחו לבעולת אהרת, וזה עוזר לו בזאת הטעם, וזאת
לסדרים, החילו הלבנוניים בסהו במרק של 11 - 12 %. אולם מכאן דרכם לסייע
בדגל, בלחיקופדרים ובזרבים אהרות. בעודם ימיטו ראיינו ביחס לא הטעם, אך מעתה
של העדן. אבל נאכ' אמר אז, אдолל סדקוזר אל הסדרים בזאת היינו מודע לטעם
הסבוקה של מחרך הדברים, אם אני רוצה להוציא סוכנה, כיון, אז מדברים על זה מה ש-
הרי' עלול לקרות סהו גם באנט 1969. יותר פאור הפעם עוזר בזאת ובעודו ישבם

卷之三

דאס הממלכה ל. אַבְנּוֹל:

the new name which always had been
the name of the town since 1870.

ונזיה שפנאר בז' רוח מושגנו, אלה נון מושגנו
ובאו כדי להרתו אונגו, אבל הרים צויזע זונט הא דיטילען זונט מושגנו, מושגנו
בוגבז עלייד אילת, ובלי לאיווע צויזע צונדריז אונזע לאנטאל אונזע זונט הא דיטילען
ויש לי פאייפת לפטוח דורך יבשטיים לירדן, וזה יונט זונט בזונט מושגנו זונט הא דיטילען
לעשות את המלאכתה. אינני יודע מה קייא גאנזון אל גאנז יונט הא, וזה זונט זונט
יש אונזיז האונזיזים שרך פרד הוולן ובמייד גאנז, ואילו זה יונט זונט הא דיטילען
לאחר שתוא נזקה לדעת להיות צוות בירדן. אינני מזקן לטענת על זו זונט זונט הא דיטילען
לטבזור אה מיצרי פיראן, או אהוא נאלץ לבעול בן. יונט זונט הא דיטילען
לודוחר ולעשות לנור טובה. ידויעים האונזיזים על מוצאים לירדן שלם, אבל זונט זונט
אתם. חבריו הרועדה יוזעיה גונ על צילוני. מוצאים זונט הא דיטילען.

יוזחן מאחרי מזכירות, אבל לא רק אובי צור, והוא בז' שאלותיהם מודע לשלבם שלם.

ראש הממשלה ל. אשכול

לאחד נסיפתו של שר אבן החלטו, בו כה שבעך,
אתה-כך לחיות ספullet היליכוד, על שנות קדרה,
אם כי המשגנו שיום יי' עלולות להיות או ארבעה ימים, ואילו שר אבן תזר זAKER
שבחו"ל מדברים על שבועיים - שלושה. אה"כ הגיע הסכח טב' זנסון. כיוון אונחן
עומדים לאחר כל זאת ותחזאות הן כלה שני, והן אכן באה שונחן צדרכיהם להרגיש
הו עטנו כמו שעמדים נקייה שמי וערוב.

אלה הערות שהיו לי להערכתם המצב.

עד הבוחן ס. דינז

לא אני בקשתי את הדיוון הקודש שהיה בענין זה,
ולסעתם לא היחי בעד, והבעתי את דעתם שלא
רצוי להכנס לדיוון זה. אבל כאשר רואם מפאללה מדבר על لكم מהפלרמות תרי אני סביעם על
דעתם בחכד-כוננות אשר עוסק במדיניותות שהנוכחות כאן מטענייניות בה.

נאלח השאלה: כיצד הングלו' הדברים והגענו

למה שבענו. לראשונה הפגנו שעד שנת 1967 לא היה מלחמה, ונהנו תיאר דוגה בשגגה
1967, וצריך לברר את הסיבות לכך. אם דעתה זו לא מוסמך בפועל זה - אני אעוף בה
ואسئل: מדו' היה מלחמת בשנת 1967 ומדו' חשבתי אני שהיה היה בפנת 1970. אני דוגה
לדעתה זאת בתודת אותה.

הסיבות של ראש אמ"ן היה שתקפן ברור את הדברים,

זה יינו, שסודיה הבנויות על סודים למלחמות. אני מקבל זאת. אבל חזרתי לפני כן לא
ואידנו בכך את הדברים. אני לא ראי כי כך אמרם, והייתי רוצה לראות אם ביבור הדוד
שיאמר שתו ראת כך את הדברים. זו שאלת שעלינו לשוב את עצמנו.

נזכיר פה מלחמה על-ידי סבירותם הסיצרים.

ראשונה אמר נאזר שבגלל טריסטור סורי לא יכננו למלחמה עם יעדאל. בשלב אז הבהיר
אנו ישראל חקרו את סודיה הוא יבוא לעוזרת של סודית, ואילו בשלב האלי' גורם הדבר
את חמיצים כל' שתקפנו את סודית. ראש אמ"ן פבור שאלותם גורמים הביאו לאירוע זה
של נאזר: א. מכך של סודים עלול להיות למתרעך אם היה לא הירא לעוזרת של סודית
עקבות אחריה, כבוד: סודיה וידן; ב. מזרים האמיןנה פעוללה להיו' פעולות פה שלנו וזה
סודיה; ג. מזרים האמיןנה בכך ה'ן בغال פעוללה החבוסל אלנו ב-7 באפריל, ה'ן בغال
אי-הפטחות פעולות אטיירר בסודיה, ה'ן בغال האזרות מצד איטים יעדאליים.
אבל עד ה-16 או ה-17 נמי הערבות של מזרים ה'ן שישראל חקרו אם סודית הפעפה
שבשתית, והמ יבראו לעוזרת של סודית. נסוק לכל אלה ציני'ה את האיזופורטיזה הכווצת
וחמברות מצד הרומים ביה' לדריכוז כוחות שלנו. לפי מה שחשבתי אלה הן הערבות אמ"ן,
ואידנו חולק עלייהן.

אידנו חשב שאנו יכלהו יכளיט האידנו לא לבצע

פעולות אבטול, ואנו אחד מALK הדרומי: אם פעולות אלה יביאו למלחמה - יביאו למלחמה,
וזא, או שהחיה מלחמה או שלא היה מלחמה. ה'ן שאזר ביבוא פוללה זו או אחרת
השגב, בין היתר, גם בצד נאזר יפְּשֵׁס איזה. ואנו בצענו פעולות והגענו שרו לא יזר
מחוץ, טפני שהוא חוק שט, דף-על-פ' כך הוא כן זו, תרי עטינו, ואם יש פ' שלא
כעה - אשרו וטרב לו.

אם פ' טעינו אורלי צרי' לפודז פ' נטה שאוצר
זאזר האידנו חורה ססינ'.

ראש הממשלה ל. אשכול

בטריסטוקלים שקראי' פודז'ר על סבוכת, זאזר הפטחו

היא רח' לב והציג אפיקו שנות. נכו' שחי' באזות ימים להישם ביד-רחוב, וטרסטוקל
היא אלסלא באה לעולס. ימכן שמי'ה'ה השם באה לא כבודדי' ירהי'בו אל' הספullet, ואן
הבד אגאלות ייברו הבוחן. אין סוף להרבה יש סקל, ואידנו שולץ זאזר, והיא גדי'ה
גם שנות רבע אדשי', אבל אין סוף שבח'ה'ה באזות הימים גרטה לסייעת, ואן עומדים לאזע
למלחמות יש בזודאי פ' קורם לדקה, ורק פזוטטם'ם יכלה'ם שלא לדוד. *

ראש המשלחת ל. אשכול

שטעתי שחייבים מהרili לכתוב יופן בארהט
ימיט, אלא שאלנו מופיע ביזמות, ואמ' יגיא
ליידי יומן של נאזר גם כן לא אמינו בכתוב שם. גם אני ניסיתי לכתוב יופן ובוגהטי
לדף שמייפיס בר או תרבותים.

עומדנים יעדו לפדר שפתקדים דיברו עמי

קשה, ואילו אמי טעתי בשם המשלחת שבדבך לנו להפטין סופר יטיט כדי למסוד אליבי
טאגבורטם השונאים, יבדי שארת'ב חרטם לפקח הסדרני כמי שמי נרפטה לו. אולי יט
לזקוף לבך גם את פליידני היוצרים בארת'ב וגם את חערבה שברדרה החקיינפה שט בפיידן,
אבל לעמיהים פגיון זדייעות שיש פאבים כלוח שחיותם פטנטים ואנ' גאניא יטיג
את הדבדים כמו שהוא האציג אורחות. חרבת הייטה מוסלה עליבן למונע סדרת'ב ליבור אליבן
בפעגה פאיין זו, כאילן חייא בקאה מאחרו שאות על פכו יטיט בחטחת שגעניזיס יסודו,
ואילן אנחגר פעלגן - ומביון שכח הכל על אחריותנו. אני פעד שביבוך לא היזה
מכובת, ואילן מושב היה אילן היהת טט ירחר חרדה וירחר דאגה. יש לי עכשו גאנדנזה
לומר שהיח איז-זאיידות בבחישת בורחות חיים, והיא אפר גדרת פברוכת, בעיר כהן
נאזר בשם אמש ששוביט שאגן איננו מוכן, ואמר לצתת למלהטה, וצריך להפקיד. רק
מי שער פבדן יכול לא לחיות במברכה כהן נאמרים דברים כאלה.

לא הייחי סדר בעדיין זה אלטיא הווא הווא

ואלטיא הזכיר שד הגטחון את שוד של בן-בודרין שהיה אחד מאלת שאמרו שזבב איננו
מוכן, וצדריך להפקיד. אם כי הוא לא אוד שצדריך לעשות הכל כדי לא לגאות לפלאה.

למי הוא אפר טק זה?

אות אפרה לי אשן-בודרין פאנגן.

לא.

וואו אפר טק לי.

הוא אמר לך לאחסם פון החרץ. זה אפר טק
לאולסוב.

חיו"ד ד. הכהן

ראש המשלחת ל. אשכול

ש. פדר:

ט. חזה:

היו' רנקהון ט. דידיין
ותרבשות רעה שהיתה להם השפעה קה על האבבא,
תמי אם תרצו למזכות בעדיין זה את אדרין, ואוכל לומד לכט ליד שולחן זה יושב פיכחים
שיזוכל להגיד אם היהת לבך השפעה או לא היהת לבך השפעה.

לא רציתי להזכיר שמות. אני אופר בזאיידות
ספראות פטיסלים, איטרכן גודם בממשלת גיר
ויחבן שמה לאוזן הגיעו הדברים ליוור מאפר לטני אמשים.

ראש המשלחת ל. אשכול

ט. צור:

אינני מאושר מכל הרידן הזה, ואינני יזע
אם לבך אחכון חבר-ហבנה יעדי כהן מטה גאנ
שנטען תכשיט רוקח
אי-אפשר לסכם את המערה, ואילן אפשר ביחסים לחערין את סיבותיהם, האתלטלויז
הדרדרים, מגן הרוח, בתוניהם פוליטיים - וזה ממש מדי, ואילן להסתמך מסגדה ולעחים -
זה עדיין מוקדם מדי, ועודין אין חוננים לבך, ועודין אושפיטים את הנזירים. גוינט
כמי שתחבל רוחה הוא קצת מהה בעיגן, ואילן אפשר יודהר מאפר טורה. לדעתי
אין מקום להכחירה זאת אשר הפעלה בעקבות תודרכות שחונתל, וכטבון על דבר יט-הש
שהדברים לא יסאו נחלתו אל הנזחים כאן.

ט. מאיר:

דבר זה תלוי רק בזוביחים.

...11/

ו. ופאלז

אני לא אונציא החוצה אם מדובר.

הויזיון קיים בחוץ לפני שודא תביעהeca.

בדפת לי שאנצנו שחקנים לפניו איזלעקי דעות,
ושיד הנטהון התייל כבר. אבד-הנשפט עברי

המכוון לדברים שנאמרו על-ידי הרטכ"ל וראש אס"ן, וזריך היה להנשפט כבר, אלא
אשר הבתוון עירך את עניין מסוכנים שלא היו. ועוד זה ידעת מפיו בבר, וגם
שאיין מזמינים. ידוע היה לנו שהזמין טרי שהזמין טרי סדרת"ב, והמains בגיעים.
השוב שהזמנה פדע מה גורלן של התזמנות הנוכחות. אמור היה ידיעת ענקל ואט
התזמנת, ואילו היום יש חבחחה. ידוע לנו מה לא הגיע בזמנך, ידועים לנו הדברים
במשך לאחומראט, וידוע לנו מכל הזמן דברו על שניות - מלואה ימי החודש. בדיעות
עם ועדת הכספיים אמר לאנצנו על עוד שורה מלאמת. זה היה התפקיד האנוני שלו.
ידוע לנו שנתבונן הערכות רשות, ותורתן לאן נחכדו, הן נחכדו לפרבונן.

אין ספק שיש לנו לפחות פון הערבה הפרטנית
שלזו שהמלחתה חפרדי לא לפני שנה 1970. לו הערבות תלוז היז רון ערבות אל ביזון
הרי יש להפוך את הדברים בכירון, אולי יש שם ליקויים, אבל אם יש בו הערכה פרלטנית
הדייך לחש את הליקויים בערבות הפליטית. כמובן שבסיסו של זו היה אז O-
אבל ככל-זאת עשייגו ממשיב יכולתנו ומחכונו שא נטע. איזין רון שא הגדה לגבי
שבה 1970 שומעים משנה 1956. גם עניין הטילים היה מבודס על הנחה זו.

לא, עניין הטילים היה מבודס על שניות, מפני
על שניות.

איש איזצנו اسم בכיר.

מדוע נפליב דחויק? אני זוכר אם גיאזב אל
ערב שבת ועל ליל שבת, שכא נפלו ערבות
סלאיבם פאר. נשמע איז הערכות של הרטכ"ל ושל דאס אס"ן.

לא היה מודכו מהן.

כל אחד יש הערבה סלקטיבית.

אני סבור שהיה אז גיאזב אל בערבה ונפלו
טלפהיר אוangan בתהיזות ורודזון. היה זו
זהירות של איש אחראי, ואולי בלבד הוא ואיש יותר דרוה. מארה יפינה צהרון
בזכרוני שני מפעמים.

הרטכ"ל أكد אז שלא נפרה את גבב האזרחי, אבל
כבבש שתחי.

זהו אופר שלא נפוד את גבב האזרחי, אבל נכבוש
שתחי מסוריים. זה נגנו, אנחנו יודיעים מה עלה,
ומציגנו את האבאו. אני אזכיר שתיהות גיאזב אל בערבה. איז סבור שסוב נגב הרטכ"ל
נסוב שנטבון לטרובת. היה דראם מה הוא חייך ואם חילתה היה קודה
משמעות של אקרה. לאחר שקרת מטה קדרה דעתי מלהבין מה הטעם עניבונס לדווינובייס
שבלשנו אליהם.

ב. רפאל

יבוזל לחיותם שמאחורי מה שקרה מתחול ריברטה
בשאלה חלקו של מי גזול יותר בפרט, בגזדי, בגזדי
gas לכל אחד מאיתנו משתו לדמן בעניין זה, לפחות אחד יש דעת ורעדת מילוא מדריך הרזוי, לא מעתן עודי שיתגלו
ולפען היסטוריה, דומני שבדי שהענין ייראה במילוא מדריך הרזוי, לא מעתן עודי שיתגלו
ריבוד בעניין זה, שבדי שמדובר לא יוסיף לנו דבר, ואחריך "לקמל" אותו. אין ספק שיש
מקודם להסקה ספקונית רקחים, אבל אין טעם לחסוך מה שחשוב זאת, מפנוי אכזרי יש
גאזר אחר, יש מצרים אחרות. ביחס אין עמדת. איבגנוי מבין מה מעוניין אורחן טה נאזר
חשב בזמבר. זה עניין להיסטוריה דלא להסקה ספקונית. נכון, קידם כל עליינו לדעת מה
היה אצל האדיב, ויש לי ספק אם אלה שאריבים לזרעת יודעים זאת. עוד ייעבור זמן יב
עד שיבואם כל החומר בעניין זה, עד שעממי נזיר ועד שיראו על מה אפשר לסתור ועל
מה אי-אפשר לסטור. עלינו להסביר ספקונית מקרים, אולי יש מקום לחשוב על גבוי מבנה האבצה,
ויבחן שיש מקום לשידוריים מבענין, אולי יש מקום לשידוריים על העדרות, דאיינדו, איזה
חידות השורבים פכוום ירותה וחיבן כדי ירותה למתקיע. אלה הם עניינים של ספקונית
ספקונית. אולי צדין לחשוב גם על הסקה ספקונית לבבי הביבושים לנו, וביצד יש
לבוגר על-טנה להבטיח שלא היה עוד מלחמה. קידם כל יא לא אפשר לאפשר המקרה לאבץ
את החודר שנאוסף ושייאוסף, ולשחף את הרועה בעניין זה. כאשר יהיז כחובים חרי אין
שם שיתהה גם לנור מה לדמן.

ג. מאידן

איינדו יזרעת אם היה מוכחה לפניהם מלחמתה,
אבל אין ריבוח שיעבשו יש סבוכות בזודצת
החווץ והבטוחן. איינדו יזרעת מה החובון אבר-הביבות יערן בזודצת למסודך לך.
לא השתתפה באורתה ישיבה, ואם הייתי משתתפת בה הרי הייחדי שואלת איזה לסתה בזודצת.
אולי שאלו איזה על בר. אני שמאורה לעצמי שאחרי כל מערכה אכאי מיניטים ללבוד לך
סבנה, גם איזה זה חמץ, ובזודאי גם בעולם הגדול. גם אחרי מלחמת סיני עז איזה
האבה מאמצים לסתוד לך סבנה. סבל טהור, ועדת החוץ והבטוחן איינדו בדיכת להחליפה
האבה יעשה מה שאריך לעשות, ומה איזה לסתוד לעשרה או לא לעשות במלחמות הבהה, וגם
תחיה חלילה. אני מבינה שאיש אמ"ן יושבים ולומדים לך. בזודצת זו איזה, אכן,
כמי שבדרך בו ענייני אמ"ן, מפעלת חמייד לא מטה שהם אינס יודעים, אלא אני מפייד
סלאת המפעלות כמה שהם יודעים. כאייש שאנו לו מושג בעניינים אלה אני מפארת לעצמי
שעניינים אלה בזודאי אינס הצדע סדייק, ואיז-אפשר לדודש מהם יתיז פדע סדייק.
יש ערבותה, יש הערבותה, ריש איסוף של חומר. אני מנגינה שראש אמ"ן לא יגיד לך
שהוא שוכנע שיש לך כל העבדות השיבורות עניין זה. הוא איינדו יכול לדעת מה אי-
לו. הוא יודע מה שיש לך, ריש לך נס גודל, אבל יכול להגיד דבר שאיין לך, דאיין
לו ידיעה על בר, ריבולים לחיותם שאריך יודע מה שאיין לך. אין ספק שעוזלים
לחירותם פרטיטים אשר יכולים לחשפי על הערכותה.

איינדו יזרעת שבעוד מוכחת באמ"ן, אבל
אני רוצה לומר שבעוד מוכחת בזודאי גם חערכת פזיליפית, ובכן
מביעים לסייעם. הערכה צו איינדו רק בבחינתם אנים ועוד שניים הם ארבע, זאיין כאן
רק חשבו אלמנטר, ומפידון אנדש אמ"ן הם רק בני אדם, הרי גם הם, כמו אנשי
דערת החוץ והבטוחן, עלולים לטעת, וזהם בזודאים היה נחתה טעותם. אני מבינה
את שר הבטוחן שטטראידה אותו שאלה מזוע טעינו.

בזטנו, אחרי תישיבה שהתקיימה בפרט דאס
הספלה ואיש בזטנו בעדיכים בזודאים, והכל היו גיטרים לא יקרת דבר, עיבבתה
את מה דיין ואפרתי לו שאיינדו שיטה זאיינדו יזרעת מניין הבטוחן שעלול לקרודת
יקרת בשנה סורייתם. מה שהדראיג אותי היה העבדה שהואר לא פט אורה בזחוק, אלא
הואר אסר לי שהבל עלול לקודת, והכל יכלה להיות. המסקנה הרארונת של מכך חיין
参谋ו, או בעוד שבע שנים, או בלילה הבא, חבוא דען בעוד המש
שאנדים, או בעוד שבע שנים, או בעוד שבע שנים. זה לא לך דאסון, וזה הייחדי סוטיפין
ואופרטה שאפירלו יש כל הערכות המבוססות בירוד שבסחך בר יבר טביהם לא יקרת דבר,
בדין לנחרב כאיילו זה לא בר. אני בטרחת שבר גם נחג האבבא, רואם כי יזרען חמייד על
שנת 1970, הגבא תחרובון לבל, והראיה לבך תיא שטמצב שגורז לא מזאת האבבא בלתי
מוכן פנוי שארה השב שעד שנות סורייתם לא יקרת דבר. בסאור האנדים געה רבעה דבש דבש
כל הדברים האחוריים שאריבים לאושרו, אבל המסקנה היא שאמונע עז מה שאריך היה
לעתות, אבל למבדו שאפרור לנו להחפש לאריך זה או אחד.

ג. מאיר

כאשר מדריך על ימך אול' אסף סוד פראט
שאסור היה לי לסתור. ערב אחד נשבתי שם
של האוצר, שעה מזדמן מארח הפטוחה שזרבי חפטון זוראייט חקציביט גודלים, ואין
לו, ומפני חוץ קהן או מה? בעבור יהוד, שעה אותו אונר כל היללה לא יתנו, אבל
החלפת שלבני חפטון יינחן כל מה שארץ. אני זוכרת שטר אכזרי, כאשר היה זו גואץ,
חיה אומרא אמי לא אקבל על עצמי לעכבר חקציב בטחון.

זכוריים לי דיזונים שבאת ארין כי בזוז אמר
או שנתיים יזאצ'ר לשוק דבטים חזים, אבל וכאלה ואלאן והם יתינו מדברים בירושה. נודה לך.
בגט מכך אפשר ללמוד לך.

אמ'ר, כאשר שמעתי וכאש'er אמרתי צנסטר על עצמוני,
ואָעִיבְלַתִי עַזְתִּי כהמְאַרְתִּה, אֶלְאָמַרְתִּי שְׂאֵן לְנֹזְבִּתָּה. גַּדְיָה אֶלְאָנְסְּדָן
וְעַל עַזְמָנוּ - אָז עַל פִּי נְסְטָרָן חָם יְשָׁאָרְבִּיקָט שְׂמָכָרְטָלְדָעָן עַל יְנָזָן לְהַלְלָן
אֲנָה עַם שָׂהָר מְגַבְּגָן, וְכָאָן אָפָּשָׁר לְלָמָד עַזְמָדָעָן אָנִי חַמְבָּתָה שְׂיוֹתָעָן לְגַזְגָּז אָמְבָּרִיךְ
עַזְמָדָה כַּפִּי שְׂהָיָה אָרְמָדָה וְאָוְרָמָתָה מִן שְׂהָיָה אָוְרָמָתָה, אָסָפָּל לְהַיּוֹת רְבָע - וְבָבָד גַּזְזָע
דְּבָרִים בְּבָרָה - שְׂאָנְחָבָר גַּמְצָרָן פָּעָנִין מִן שְׂאָוְמָרָה אָמְרִיךְה, אָבָל אָנְחָבָר לְאָנְצָלָה
לְחַמְשָׁבָב בְּבָרָה, שְׂפָנִי שְׂאָנְחָבָר אָחָרָאִים לְעַזְמָנִים שְׂלָנָר וְלֹא פִשְׁתָהוּ אָחָד. אָכָל יְהָד עַמְּקָת
עַלְיָנָר לְעַשְׂרָת, וְאָנְחָבָר מְחַרְיִיבִים לְעַשְׂרָת אָמָל הַמִּשְׁתָּרוּ יְמָנָר בְּנָנוּ, וְלֹא
בְּקָרְבָּות. כְּשָׁנִי מְדָבָר עַל כָּל חַמְשָׁרִי, כְּשָׁנִי שְׂבָרָה בְּגַבְּוֹל הַמִּדָּר לְנָנוּ.

נדמה לי שבדרי פָּר הַכְּתָחָן שְׂעָרִי כָּאֵלָה גַּדְיָה

לְגַע שְׂפָנִי גַּדְיָה לְעַדְתָּה.

של הפטחון מ. דידי

לְפָנֵי המלחמה.

ג. מאיר

אַדְנָנִי חַמְבָּתָה שְׂהָיָה מִישָׁהוּ בְּחַמְבָּנָה אַחֲרָב שְׂמִינִי
עַזְדוֹר לְנָנוּ.

אַנְנִי בְּרוֹדָאִי לְאַחֲרָי.

בָּם אָנִי לְאַחֲרָי.

של הפטחון מ. דידי

בְּדִיּוֹן הַרְאָשׁוֹן, שְׂאָמְקִידִים לְפִי גַּזְמָנָהוּ עַל דָּבָר אַמְּבָלָגָה,
שָׁלַׁוּ וְעַדְתָּה תְּשִׁירִים לְעַזְמָנִי בְּתָחָן, שְׂאָמְתָה וְעַדְתָּה תְּמִימִינִי
דִּיזְרָן בִּיחָס לְשָׂרָה בְּזָסְטָה אל 48 שָׂעָרָה, וְמַשְׁאָן דִּיזְרָן אָסָרָן אָמְבָּרָק מְסִדְיִים סְנָן הַמִּזְרָבִים
יְמַפְּרַז הַצִּי הַשִּׁישִׁי וְמַתִּיחָה פְּצִידָן נְכָרָנוּת לְהַבְּתִיחָה אֶחָה הַשִּׁישִׁי שְׂלָבָר, בְּלִי הַלְּוָה יְלָבָן אַנְגָּדָן,
אָנִי שְׂרִבָּן לְקַבֵּל אָתָה, אַיְנָנִי יְזָדָע מִן גַּמְדָּס כְּבָדָק שְׂלָבָרִיךְ רְפָאָל, אָבָל אָסָמָר סְמָמָן
בְּעַזְמָנִי הַצִּי הַשִּׁישִׁי, הַרְיִי כָּל דָּמָן שְׂרָאָשָׁה מְפָשָׁלָה לְאָיָסָר לִי אַחֲרָה אָנִי אָבִיד אַיְנָנִי בְּעַזְמָנִי
שְׂהָוָה חֻלָּה בְּדָעָחוֹד או שְׂמִישָׁתוֹ הַעֲלָה בְּדָעָחוֹד שְׂהָזִי הַשִּׁישִׁי יְכָסָה לְנָנוּ לְפָעוֹלָה. אַיְנָנִי בְּזָבָרָה
עַל עַזְרָה בְּמַלְחָמָה, שְׂפָנִי שְׁלָא רְצִיחָה אֶחָה אַעֲזָרָה הַזָּקָה גַּם בְּשָׁנָה 1948. אָבָל עַל יְנָזָן לְאַדְבָּד שְׂהָרָה
מַלְחָמָה אַבָּאיה יְשָׁשָׁלָה מַלְחָמָה מְדִינָה, וְזָה זְמָא מְדִינָה. כְּאָשָׁר חַבְּרָאִיךְ רְפָאָל סִינְפָּר עַל אַמְּבָדָה
שְׁלַׁחְנָה בֵּין גּוֹלְדָבָרָג וְגּוֹלְדָבָרָג לְאַחֲרָה לְבָנָה שְׁפָחָה, וְיְזָוָעָר טְבָב שְׂאֵן אָסָסָה בְּזָהָר. דִּיזְרָן
לְלָמָד לְקַח גַּם מִזָּה, אָסָמָל כְּזָה, אָסָמָל כְּזָה לְאַחֲרָה חֻרְץ אָתָה בְּזָהָר.

מַשְׁנִינָה כְּאָשָׁר שְׁרָדָה שְׁרָדָה אַזְרָא לְפָנֵי הַמִּלְחָמָה, וְאַיְנָנִי
כוֹנוֹנִי לְמַתָּה שְׁקָרָה בְּ-7 בְּאָמְרִיל, וְמַתָּה שְׁקָרָה קְזָדָם בְּסְמָנוּ. כָּאֵילָד עַד הַפְּעָוָלָה בְּסְמָנוּ בְּלִי עַדְרִיאָה
בְּכָל אָוּן כְּלַפְּעָולָה מְתָאָדָה לְעַזְמָי שְׁפָעָולָה סְסָגָה דָה מְלָוִידָה גַּם בְּגַד הַשְּׁנִי. אַיְנָנִי אַיְשָׁע
תְּמִידָה וְפְעָולָה הַגְּמָלָה שְׂאֵן לְמַעַלָּה מְתָאָרְבִּינָה, אָבָל כָּךְ דָה הַשְּׁנִי. אַגְּרִיכָה אַיְשָׁע
דְּבָרִים גַּד הַפְּעָולָה בְּסְמָנוּ.

שר הביטחון מ. דינץ

ביחס לחרסין הימת לאפריקאים האזרחיים
סוריים, עד שרו לא דהומייד עומר לרשויות
סאדיים.

ג. מאיר:
יבחן מך שאחר חלקיים שלנו ארץ לתחייהם
גם ליוםינו.

מה רודצים היו שנעשו ב-7 באפריל? תרשים,
אם כי לא בפרט, אבל אפשר היה להתרשם כאלו הדברים פחות או יותר מלהרים בגדר.
נדמה לי שקיים פתק מחבר-הכנסות לבאו או מחבר-הכנסות בן-אליעזר, אבל נאסר גדר
פסבון, ובאנצנו שבחנו אותו למלחמה.

ה. בן-אליעזר:
זה היה פתק של'.

ג. מאיר:
איינני רוצה שאנצנו דחפכו את נאסר למלחמה.
אף פעם לא חשבתי שנאסר מוכחה לנורב פט'

שאנצנו מכחיהם שהר אינט, וzap אסם הוא לא צה כמי שחשבנו. חביבון אסם מאייב
שמי שעוטר לנצח למלחמת אייננו ערוץ לפצעיות טערדה זו, אבל הוא עתה פגוזיה.

אני מזכיר לך של חבר-הכנסות רפאל שטוריכוב
אייננו נמי. אבל אם הוא ידע אני יודיעים שהיבורים אינם סוחרים מארץ דרבנן
הזרה שיחיה נמי. יכול להגיד שעדריין לא חייב עזם למסדר לקח טענין זה, שהר אדי
כאוב זדי מסוכן, מפני שבולנו דמוקרטיים, ובולנו بعد דמוקרטיה וdemokratia אייננו
בודחנה על-ידי הרוחוב, אלא שהיה לנו שיתינו נתרנים בסוג ואריריה צו נאילו הדחוב
עומד לשוט, וזה תחילה הגטו דמוקרטי, ולא חשוב בכך צורה מינימום הרוחוב, אם
בזרען של דשים נכודות או נזפה בזרה אהיה. מכל מקום, כאשר הרוחוב עלול להשתיב גרי^ה
זה החיפן הגמור דמוקרטי. עם זה אייננו סדר, מדינס-ישראל ממש ונופלה, חיללה,
רק עם משמר דמוקרטי. אני מודה ומודה שבער או השבעה או השבעה שקדם למלחת תמלחמי לפקוד
לפניך אחר. אני מודה ומודה שבער או השבעה שקדם לאורך ימים העז זה לא יוכל לחזור
במשך, התחלת לסתיל סוף מהשעת שחרוב יכול להשחלט. אני מדבר כאן גם על האגדה
במשך או, אבל גורחות גם לעת שחרוב יכול להשחלט. שורבג במבדגיota. זה אסם לא פגע כי, אבל לא יתבע לטרו
שנתיהם כאן סטיבניה כайлן צוין נפצעם אסם כפוקם אחד רבעה אחת.

יא. מ. שומר: מה היה מברכה. אני אורורה שדרשו
ארוחה, והיא בוגה פרדי, וכזרען אייננה לאזחה שבוגה פלאה דיבר עליה ואין
שנפטר היה לדאצנו כסטרטטים דטושים אלטלא היה מברכה ודקה כל אחד מסאנו.
מן פירושה אל מבוקה? - ברודה.

כל חכיזו לרטפכ'ל. אני מכירת אוtor הרבה
שמי. באס' הוא היה בא להציג פערלה חטפלו היה חמי'ן מזדי'ן דאומץ זו האעה. אני
חישב שלא יקרה דבר ראיוני מהדש שני, אבל ממש היה מזדי'ן לדביד "אבל", ורמי'ן היה
חרגת נפלאת לטמרא אוותר.

איינני יודעת מה היה גאות ערך שהזכיר איזה

חבר-הכנסות יחו רפאל.

ה' לא קיימת הסבירים לפך, אבל אם יזען, יטען מה טען כל גבעת גבעת בשטח הארץ
ה' לא קיימת הסבירים לפך,

שר חוץ מ. דידי:

אמורתי שבסופה הכללי לא היה ספק ביתם למיגור כבודה גם במטה המזרדים, אבל תוך שעת קשוח ותיחות אם אמור לפרט - אמור זאת. בסופה הכללי לא היה ספק ביתם ליבורל של אהיל לפגר רלהביס את האגדה המצרית.

נדמה לי שמשמעותו, או שפדר לי, שאחות אמרת כי אין ספק שאח'ל יונצח, אבל זה יכול להיות במקרה אל-עלמיין.

אמורתי שזה יכול להיות יותר פאל-עלמיין.
בחודתי בשטוחי פקודות ידם אחדות שלך.

אני סבור שעלינו לחזיב ארבע שאלות ולהשיב עליהן: 1. لما נכנסנו למלחמה. מה היה גבורה הישיר ומה היה התפקידו שהביאו למלחמה; 2. איך נכנסנו למלחמה מלחמת מלחינה בכונת הרכניות, האידיד והרכש, ווואם בחזרנו ברצע הטוב בירוח למלחמה; 3. כיצד ניכחנו מהמלחמות; 4. לקחים פון המלחמה, חן אבאייס וחן מדינאים, אבל זו פרשה נוספת.

אם סדובר בלקחים אבאים ומדינאים הרי המסתה צריבה להיות כיצד למזוע מלחמה גוספה. על חלקה המדיני אורט מספט אחד; אם "אגבור פה" בפי אונחנו כירום, הרי יש לבך גם לך אבאי, ובמצב אסטרטגי זה יש כדי סיבר למזוע מלחמה, אם כי אין לדעתו איזה נשק עולל להיות בידיו בידיהם. אבל אם מדורר בקשר קדונגאידני הרי המצב ביום מלחמה כתמי למזוע מלחמה, ודבר זה ניתן לומר במשמעותו המשפס "אגבור פה".

אנו סבור שהמלחמה התחילה ב-26.2.66, עם החטיפה בסוריה. שברועים נסב לאחר אוזח האפיקות אמורתי אבישיבת רעדת החוץ וחבוחק שנראתה כמי שצוב פניו המזרח החיצוני הולכים ומשתווים. מתחילה הדירה סובייטית לסוריה, אחיא שודם מהצד ירא למסרים, דגינתי שום בראונר עלינו לעשות לשינוי המשטח בسورיה. לא הספקתי במה שאמורתי כאן וגייתני להפוך גם עם בורמים אבאים ברי סיבא גם שבוחינה מדינית. הטענה האלטיא הינה שאין סכנה מצד סוריה. אבל אני הושפתי ושאלתי: אם בגיע לטסוקה שזריך לשזרות את המשמר בסוריה, האם יש בידנו דבריהם אחריות, בלתי קו-בגדיות, לא מלחמה, כדי לעשות זאת? התשובה לשאלתי זו הינה שלילית, ואני דאגתי. דאגתי בכלל העדבאת שלובי סדרית אונחנו נסאים מחרץ לאפרודות של משטר פגמי. אחד-בך העלית בכנסה את סכנת החטיפות של הברילת הסורית. ההגחה הסורית היא שאפשר לנחל נזוד ישראל מלחמת ברילת, בחינת שישראל לא חזק למלחמה. גם אני השבתי שלא ניזום מלחמה בכלל פועלות אגדית, ולפנן בעותי פעולות תגמול.

כל זאת עמדנו לפניו מבחן כל הקוגניציאית הרכונית שלנו, אשר התבוסה על הרהע. אמורתי שום בראונר לבזרה את עמדנו על קוגניציאת צדי, היינו נסאו שאבוחוי כטובי באופן רציני. טענתי שעליינו להפעיל את כוחנו נגד סוריה, כדי שידענו שיש לנו כוח הרעה שיזמעל בתבוגה. אבל חברה זאת לא הופעל, ולא מלאה המלחמה עלולים היינו לעטוד במצב רציני של מלחמה ברילת, עלולות היהת לתהרים את המודרל בגובהה של ארץ אורייב, ומלחמת ברילת עלולה חייה לברור למלחמת ביוזמת הצד השני, ברגע שמדובר בוורדים בר, ואילו אצלנו היה המודרל חולך וירוד.

אני סבור שנדאר לא רצה להלום, ונדרת לי שדברים בדורים כירוד, גוכת הייעוד שפודסדו על עמאד. עמאד נימת לחובבן. הוא אף משבב צבא, וואילו נאזר הטעב לברך.

ח. לנדרן:

נזכור לא רצח לא פ██ה למילחמה, וזהו הגדיח כל
זהם שישראל לא חא למילחמה, אלא שהוא תלך
וללא מלחמה. עזגדה אortho גם עמדות של דת-בזול דם עמדות אל אמריקן מה שבאזורנו להשיב.
ישראל שבזודה טבחיניות מדינית, לבן יכול להשיג הכל ללא מלחמה, מה עוד שלאחר סגירת
המיצרים ב-26-במאי חזק ערביה והערלים לא מלחמה. חזק השב צברן זו חזק יכול להשיב
THON. הגיון שלו דוחייביזיס בסיני נועד לשבור ארוחן גם שבניה לבכילה ואבאיות.
אבל נזכור שוכב על-ידי הערכתו וחומר ישראל לא חא למילחמה, אם כי חזק נקי
דאשומש בסוגים פרטבוקטיביים, וידיהם פרטבוקטיביות. סגירת המיצרים הייתה
מחלוקת במילחמה לא יריד. יש לחביה בחשובן גם את העורבות שהוא רצח להשיב שרטון
בעולם היהודי.

נזכור גם ריכוז צבא של ישראל, ואילו אנחנו טענו שסגירת המיצרים הייתה האורום למילחמה.
אנו אומד שהמלחמות פרגה מנגני שאחונן רצינו בה. משאולית כי אם לסודיה
אל חבר-הכנות חזון ומה אם זה יברום למילחמתן ואנו השבתי מוטב.

אני שבור שום כל חטא וצער על הקורבנות
שANEL, ולחתם אין חליף, יכולם בולנו לבור ברכות טוב על שלא השארנו או
חיזומה בידי הארץ השני, שאולי היה לנו למילחמה ואולי לא, אבל טורים האליטה עד אז
להшиб היישגים.

אלח הימת בآن שפועה בהערכתו של נזכור, דטפלת ישראל החלטה שטרת צורה 2-7
בפדריל. כבר אמרתי, שלדעתי, טוב שטורים אלו איבריך להבגדה למילחמה.

אי-כדי דזאת לתבזבז דבר ביהה לסת צורה 2-7
בפדריל. כבר אמרתי, שלדעתי, טוב שטורים אלו עד דטוק, אך פדריל בהרבה
זה גורם התרעה.

כיצד נפנסנו לסלחת? - אני שבור שתייה
אי-סובייליז. אני שזכר בשתי ישיבות סימפוטטיות של ועדת החוץ וגהונן - זו שתקיימת
בפראז שבח, זו שתקיימת ביום רבון, לאחר שיבז מל עד החוץ. גיו ביניין באלה
שניבור לזרות את הבירם עתיקרי בסביבה המיצרים, גבעת שחכיה היהת פוליה האבנית
שחכיה אדרונז. ב-27-במאי היה דנטה, ואילו ב-28 ו-29 של אותו חודש הווקל לנו כאילו
אבל 'סaddr. אלה הידי העבדות, ואנו זבור אותם דבעים, ולבן אני מדבר על אי-סובייליז.

דעת הממשלה ל. אשכול:
בתרם הגיע לפניו חפזו דף אחד מברך שנזכר
בו שהכעה העיקרית, יתרח מכחית המיצרים, הוא ריכוז כבוח סFINI.

אי זבור את הזירוח של סד החוץ, אמר סן
חפטוס בא לאן-אביב והשתתק בישיבת. גאות
פואז שבח ישבנו עד שענו פעמי לפנדת ברוך, ולפניהם שוב קיימנו ישבה והזקל לנו
זזה בשעה שטנק הואה. לא אזכיר על מברכת, אבל אני אומד היהת אי-סובייליז.

מ. פדרל:

ח. לנדרן:
חרס יכולת להשיב להכרעה, דחיתת הכרעה.
אי אומד דבר זה לא לא הרקומה, ואי-כדי בא
להאשים פיאזר. אלה הן ערבדות, ואני מציין שנדקה איזון.

לא אזכירם למברך של השבץ רפאל ב-24-במאי,
הוא היה סימפוטט. חיאות עם חזק השבץ - זו ביאת חפודה על בידון מחכה, המורה
על מעשה.

בברך לא הזכיר הארץ השישי.

אני חוץ ש-5 בטעמי לא היה הירוט בהרו בירושה,
טפוני שגינהו ייטח הטענו הטענו וצלוח להחפר, ואין
סק עבשה ימינו קודם לכן יכול היה לנור יוחר נור.

אני טען כל החוץ שלו היינו ערפיות את מה שטען
לפניהם ה-5 בירני יוכן שהו גשאים לפזרית טחוץ
השגי של התעלמה יותר טקדים מטענו לא.

אבל הטענו וזה על יוחזק, חוץ מזה, יש לך כבר
טקדים חדשנות.

לא אזכיר על השאלה מצד ההגלה הפלתמה - הגזרות
מדובר בערך עצמן.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

אשר לתקנים הפטשיים: איןני רוצה אם היינר
מרובנים לבני כל הבזרות בכל הפרטם ביחס לתבונן. ידוע לי על בזרות שתויה בהן
אלתררים יחר על המידה. בדרך כלל ציריך שטח להירה טווך לכל עם הכל, דהיינו,
לכל אפסות, אפילו לדוח שאינה נראה לעין.

מה לטענו שנ חמלתמה בירח למבנה הטענו - במלחת
זו לא אכח שום צחkan. האזחנים תשמש בחילופדריט ללא האנזה. מכאן אני מביע
למוחבם שארלי ציריך לבנורה את חיל הרגוליט בגורסה האנזה נימוח ולהט אווח איזון אנטבליט
האנזהים. אנהוג יכளיט להרשמה זאת לעצמו ורודה אנדורי המצוידן שלו.

אך לבלייך הליוקופטרים פול גדרדים - ציריך
לבזוק את הזברית. יש ציריך לעשות גם בדיקת ביהם לאירוע רמייך לחזק אדרח.

מה הטענו ביחס לבנוריות הנשך. ידוע לי שתיר
סקטורם שטוי בחת נשק איסוי לחילופדריט. לבני למשל לא היה פוזזי. תורא הביע ב-26 בטעמי
לחסיבה 20 ורחבדר שאיין בשביילו עוזדי. אין ריבוצה על בר שנק איסוי חייב להזוח לכל
חיליל. עלי לסייע בקשר לכך שהפעם לא ביחסנו אה 100% אל המורה.

אבל ביחסות היה לטعلاה מ-100%.

יש ציריך לזרוב לمعدן לוגיסטי מחייבת האספנת
לגבאו, ברונתי למיט, למזרן, לדלק, לסדאות שדה,
כדי שלא יהיה מישתו שיוכה לאספה.

על סאלת החתשו עטוי בבד ראי הטענה, רגעאלת
השלאה זה חסר ומדוע חסר, והוא אדין במזרן ובחלקי הילוף.

אך לאזרזיזוניטן טזאייג אוזחי היחס בין האזזיזית
שלנו לאזרזיזית המזרה. הסופרים חדאייבו אורתי מאד.

ח. לנדרון: אשר לעברות הבירן: חלו שיטויים מבחינות
השתיים שבשורchn, וממי שישרת או תגד אטמול
בשם, לפחות, אייננו יכול לשפט או חגור בזום, וזה מודע עתה. לפיכך גרייד
לחפות זרוע כינויו בנסיבותיו. מה על האתניות והעיגיות ששורדים דבריהם?

מסקנה הראות שיש להסיק היא, לדעתו,
הטענה הטענית סתם נסחיתם, ויתכן שגד

הפערכה האנאייה עדין לא בסתיימות.

באשר למערכת המדינית דומני שאנו יכול למסת
אם שחרץ ולומר שמן הנסיך לא השיג יכלה לסתור על בתרונות של
פואמות, על האתניות של מרים, על האוות, ובזרען לא על מתיינוחם של העובדים.
זוהי מסקנה בריאת ריש בה כדי להוכיח טלית המדיניות שהיתה סבוסת קרדת על בתרונות
של מערכות ועל האתניות של מערכות ימיות ועל כתיבות של העובדים, כפי שהחבטה הדבר
בדוח פשנרט, מדיניות זו עבר זמנה. לדעתו יש מסקנה נוספת, שBITAN לא בירוי על-ידי
שר החוץ, האזרעה שהסיבת שטרכנו בזמןו מימי הירא אשר הביאה למלהמת האזרעה.

שר החוץ אמר שעקבות שפינינגר בזמןו את פיני
לא שלום היא שטרכנו לנו, דהיינו שטריאת למלהמת.

מסקנה מכך היא שא-אפשר לדודש מנגדו שטרכו
על כך שוכן.

ט. הפטון מ. דירין:

א. בון-אליעזר: אידגדי שוחף להערכות הנשמעות לבבי נאזר. אם
יש כאלת הטוענים שנאזר הוא רפורט - אולי יש
מקום להתווכתם אולם, אם יש אגשיות האזרחים שנאזר היה ברוחה ירודה
לעמו, ולהתמהות רבת יופו - אז לא אבוסדר לזרע שנאזר היה רודף שלו
דשהורא לא רצח במלחתם עם ישראל. נאזר אייננו רודף שלו. הוא רצח במלחתם עם ישראל,
זה הוא רצח בה בת עבשו, וזה גם מטבחו לתה. הוא לא עשה זאת במשך עשר שנים ספנוי
שהוא לא חי מרכן לה, וזהו השם שחורה מרכן לת עבשו, ולפיכן עשה מה שעשה. מדבריהם
על סעודת בחישובים, אבל לא רודף מלחותם באז כחוצאת מטעוה בחישוב. נאזר עשה מה
שדייקטדר צריך לעשות. יש תאורטיקים שגם נאזר היה רצח במלחתם הרי לא היה
מצuid אוח צבאו לאוד היזם, ואילו אני טענו, לתייפן, זה מה שטא רצח לעשorth. גם
הטלר האUID אוח צבאו לאוד היזם לרידיין, לא' בסלובקיה, ולאוסטריה. יכול לחיות שטא
רצח באזרעה אלה ללא מלחתם, אבל האם אפשר לו מכר שטא לא היה מרכן למלחתם בפרקיה
שיטפוקו או חור? בסומו של דבר הוא הביע למסקנה שטא יכול להשתחש ברכות.

חומיין לא חטרף לנאזר דעת מלחתם סיני. נאזר

חשב אה חומיין לאודיב לו. נשאלת השאלה מדו' הגדר חומיין אל נאזר דרום אפריקה
דמותו הוא לא הגדר אלייו אהרי המועלם בסמו? - הוא גרב בפיו שטח מפה זיהה בסדרה
שהבעם יש לנאזר סיורי להצלחה ולנצח. יתרון שהגיטוק של טעות בחישוב הוא נימוק,
אבל, כפי שאמרתי, דרב המלהמת פדרציה פדרציה פטעות בחישוב. אידגדי סבור שיבולת
לתיירם טעות בחישוב של נזרבגיה נגיד דספרק, מפני שם אין נזרבגיה נגיד גם
לא היה שטעה בחישוב. במקרה שאנחדר דגמי בז, הרי נאזר השם שטא מרכן למלחתם
ולפיכן גם חלק לקראתמה. התבסדר שאנחדר משבדלים לחשיפה אורו, כאילו נאזר נכבש
למלחתם טעם שארודים דחפו אותו לכך, הוא טוב בשביב הוריבכה באו"ש וגבע דוטינה,
אבל כאן, בינוינו, הנטענו צריכים לאגייע למסקנה שנאזר סומך רק על הטעון אל
צ'ובחין? האם לו אין בזון פאלוז? האם הוא צריך לקבל ידיעות מפקות אחר? האם הטעון אל
שלו אייננו יכול ל��דו אם יש אזלנו בויז או לא? נאזר ידע שאין גדים בישראל, אבל
הוא השחמט בגיטוק זה כדי לנחל את המלהמת שלו וכדי ליאוד רבקע. ר'אנ' חוזר יהודא;
אם אין בזון סורין? האם אין בזון פארין? אם אין בזון ידרדין? אם כל אלה אינם
יכולים לדעת אם יש או אם אין בזון בישראל?

א. בז-אליעזר

מוכרם לאין אצלנו באילו מסקולות ב-7 באפריל
היא אשר גורמת למח שקרת - אם כן, מודיעו חז
לא פעל ב-8 באפריל? ואם הפעולה בסבירות, מה יש לתלוות את הقرار - מודיעו לא פועל
אחרי כ-? נאזר עתה מה עשו ב-15 בסאי מנג' שhortao חשב איז שיש לו סיכוי להצלחה.
ואולי הוא לא רצה במלחת מידי, אבל הוא השם שום חתית מלחמה יש לו צעדים מוכנים.
לא כזכור לחשוב שטורי או ירדן, או מישטו אחר הטריד אותו ולא החזיק פעם בלבד
אותה מדדתו. אם הוא החזיק פעם במשען אותו היה לחשיך ולהתחזק
פעסן, אבל הוא חביבה למסקונה שמהו חביבה עבورو.

אשר למסקוניה לעתיד, אם כי איז-המשך לקבוצה
דרדרים. האחת היא שערביים מפדרוןיהם לטלהמת חשה, והחחות אשנויות היא טהום החזה
לא חזהה סיינ', מכל מקום, לא חזהה העיקרית. אמי סבור שחשיטה גבעם חתית ירדן. הגבול
הארדי היה הופיע עם טוריית, ואולי גם עם לבנדן. אין כל בטחון שטם חתית, אם
חליליה תחית הופיע הכאו, וחקיריו חערביים בכוחות עצם. כבר היתה לנור מלחת צעדיין
בת לא לבנדן, אלא עם שמי מעצמות. לבן, על אלה אשר חושבים על סיבת לחשוב בזחירות
רבה מכך על הסבנה לפניה אוחנו ערומיים. גם אלה אשר מדברים על כך שעליינו לספוך
על עצמוני זריכים מה לדבור שטמן לעסוק על עצמוני אוחנו ארכיבים חמץ, אבל איז-
גם לחשת כrhoות שיעזרו לנו, ואיני שולל את החערבותן של האיזי השיפע אם חיליליה
ישעדר האיזי הסובייטי. בדור, אם יתיה חבדה שגענו הכל לבנדן, הרי נעשה זאת בכל
טקרה ובזרזאי שעליינו לספוך על כך, אבל אין לבטל עודה של טענותם כדי לסגור מלחתה,
אם תחית מלחתה ולא רק הערביים יילמד בת גדרו, האם נמנע מלקבל עדותם של אחרים?

המוציאים חייבת קודם כל לכת בכירון של מניעת

מלחתה בכל האזעים, ורק המוציאים הוא בכך שישRAL לא חחתה סבידדה, ואם תחית
כלחאה, דומה לי שהפעם החזהה לא חזהה סיינ', ולכן כל נסיבות טקומות שאוחנו ערומיים
כו עכשו עילולה לסכן את קיומנו.

כגיה שמקובל דעתם של אלה אשר חשבים איז-ה
לחצידר אה מה שפדרון "הבדה" לחוסין - אני מאמין ומדובר שלעולם לא יחייה הדבר
זהו - הרי גם אלה ערומיים שאבדר יתכן רק בדרך אל מש-דמתן, אך אמי שאל; כיצד
זראים אונשים אלה אפרזרות לפסא-זמתן בר זדריש-הוואן להסבים מראש עמו הגדר חימס'
ליידן חתית אסורה בת התיישבות יזרדיים, ואני מדבר על חתית שטם דבב. גם אם חיליליה
יזהה על החזרה חבדה, הרי נטען על כך שבכל זאת חתית פומבית בה חדר חדרון, ומודיע איז-
פדו איז-ווסקים בכך עכשו? פדו איז-מיישבים כבוד ניוס אה חדר חדרון, ומודיע איז-
טוקמות נקדודת התיישבות בדמת, ובבקעת היידן? מה חנימוק הפליטי לבן פאו חנימוק
הבטחוני ומרת האימדק האלמי לבן? ואני סבוקת תרזה לשאלות אלה, שכן דחויפת מכך.

ב. זורן
בתחיתו חדרון האיזי שד חטהורן אה המלטי פדרע
פדרע מלחתה? בעכין זה איז-ה דראת הסטרית,
אלא דווש שיט להסיק מטהו טקומות פדייניות לעתיד.

ב-15 באיזי לא הציג איש, לא במסלה, לא
באורופוזיציה, ולא בערנברג, טמי נאנפערות שטור שבוע נמצאו עצמוני ערבי מלחתה וטור
טבויים - במלחתה. איש לא העמיד איז-ה על כך, לא בארץ ולא בזרק-לאדץ. ואני סבור
שלא דצינר במלחתה זו, וגדתני לי שאבר-הברנתו לבן לא דיבע כהמוד באילו רצינו
בלחתה.

ג. נדאו

אייש לא האיזי שניזום מלחתה. לא-פגן, עד תיימיט
אתה-רוניגיט טלפנ' חמלחתה, עד סוף חודש פאי איז-ה
סודאבים מכך מהאפשרות שטמוץ מלחתה, וזה לא בכלל חוטר חטהורן בטרזאות, אלא טמי
שלא דצינר במלחתה. כאן ובמסלה התקיימ' בסוף חודש מאוי זיכר חטט בקשר לא-ארין,
ונידענו שהשללה המכרצה היא לא בידי מי היה חייזמת. זו הייתה שאלה המכרצה בקשר
לגייחול המלחמה ותרצאותה.

ו-262

ידוע לנו שתיים ויבוה בסתה חפצוי, ובין היתר הרוץ גם לפתוח נמלחתה, אך אוניברסיטה יכולות בדירה. בחודש טורו ואולי אפילו בחודש זה מועד עכוננו למלחתה בחודש נמלחתה, אבל הדברים הפתוח כמי שטרחן לא תיתן לנאנר המכינה לפתוח סטטוטה. ואירוע מלחתה או חישוב לא נכוון, אלא בעקבות המכינה שיתה את הסתמכות פוליטית בסביבות טורייטות, וזאת לחשיבת מכך ששלב צהיר לפניו חודש יוני 1967 היה משלך סדרי בהחפזרות של המלחמה. בעוד לא צל בכוחו של אח"ל, ולא העדריך יותר על האמינה או כוח הצבא אז, אבל אין ספק שהריה יכול היה אף להניח שבמצב אשיה קיים אז, כאשר מוך אלוש דקוטה יכלה מטעמי חיל האויר כלו להגעה לתל-אביב, וכאשר מယר לבבול תירדני אפשר להפיג את תל-אביב, יש לו סיכוי להצליחו. לתנאים אלה היה משלך סדרי בסיטואציה שנוארה בחודש מאה. ה把握ה שמי יפנוי חודש יוני 1967 הוציאו את המלחמה.

השבתי אישרבותם היזום חזקתו בעיקר למפעדיו בסתהם, אם כי רצאת השיבורה שנטע דבריהם גם לגבי העבר. איןני רוצה להכנס לדיוון בהם לסבירה, מהויה פרק קצת אפל בחולדרותנו.

אנחדר עופדים עדין לפניו סבירות ותפאלת שחייתי מציג כטומכת מהדיון היאו; מה אנחדר עופדים כדי אנסיבת שלנו חיה בלתי אפשרית, ולא רק מתחייבת הצבאית, פפניamo האלה חיה רק סבירותה עצמאית הרי לא נצליח לעמוד בה, אלא כזרחות היא לאחזרות בשתייםaboliti מיזוגים. כבר עסיך אם אנדך הקשה בירוח כלמי דעה הקאל בעולם, ואיהגדו אם ירדולים, ועלינו לחשב עשו בו על האחזוות בשתייםaboliti מיזוגים. אולי זאת מקומות להתריע כי חודשיים לאחר איחודה של ירושלים עסיך לא החקדנו ביהם לחתמי-אבות יהודית בחלוקת המזרחי של העיר.

השבתי שנדון פירט בעניין זה. איןני רוצה לפתוח בר כל עוד לא הרגבה השאלה על-ידי המטה, אבל אני מציין לכך שגם התוויות שלנו.

אני סבור שלא יתכן שורעתה החינוך ותבטחו לא-חדון בליך המלחמה, האם יתכן שלא פההן

...חרדיין
הנאה

כלפוד ולא צגי למסגרת ספה שחיין?

בזמןנו עזבתי את הוועדה, אני פרדום פעילתי עתה בכלל עזיבת, אבל יחד עם זאת עלי להציג שפהינו עלי ראי את המבטים של חבריהם שלא ראי את הסבנה ולא הבינו שיש חברה שפה. אני סכד את דעתם וסביר את היחסותם וארצאות הכהה מצידם, כמו שחייתה דקה כמה גם בקרבת אלה שפה כבודנו. לאחר מלחמת ששת הימים אל געלם מבעודם שהיota באליה שפה שמייחר בשם ב'רנדון או מושב פישור אחר יילטן עבדדרו, והוא גם במקרה שמיין לנו ברייה, ואפילו אם יתינו קורבנות, וחלילה ו煦 ירחה קורבנות, הרי עליינו לפועל. ובעניין זה היה ויכוח פר וקשות ואבזרי, ולakhir מעט צרייך לראות מי אדק.

חוזcker בآن הדעת שנספר על-ידי הרמטכ"ל. אני חרב שלא יכול היה להיות דווייח טוב יותר וזיהיר יותר ואחריו דווייח שטעה ביום חיינו. אך מעתך צעד רב על העורכת שלעולם לא צודל שפה נטעה לפחות את הפרופוקולרים של האסיפות שפה שמייחר ביחס שמייחר וביחס שמייחר ביחס שמייחר אל עם ישראל.

ג. חזרתי

הרטפק"ל לא אמר בדבריו שאנצנו אבדים, אבל הוא אמר צהיר בפערבור. הוא אמר שאיננו בטוח שאליה שעוזר הציגו הינה עיטה עלי ווושט לא טוב. הוא ציין שבעתנו יש לנו ברוח לעשרה אם הפעולה דאיתן הוא יזעע אם יתחייב לנו חיבור לבן בעוד חזק או בעוד שנהן; ואינו מזכיר על אמצעות אחרות על יזעעשות חיוך או חוץ. אין סבירות שבעתנו את הדבר הנבזק, וברביעי הרכזנו. כאן אין מחלוקת לעצמי לאירוע מיוחד סיילוף הייזיכר לחיה באורת שבת. יש הסועדים שבאורחו דמן לא התזוכחנו אם צרייך לפעול או לא לפועל, אלא אם צרייך לפעול באורחו לילה.

ד. דבר על משמר מדיני.

ה. חזרתי

הציגו לא היה באיזו שעה להתחילה; זה היה דברו עמו הציגו, בין המטה וראש המטה, אני הייחדי סבור אם אונצנו מחייבים לפועל כלינז' לתביעת המטה, כדי לבבל את היראיה, ולא חיתה מחלוקת אם לפועל באורחו יוזם. אם חבר-חכונות רפהל עוזב על דבריו, אציין, כי בשעת שדרות חברה-חכונות גולדה סקייר ואילו האכזרית את ההכרעה בסועצת המטה, המרינה אצנני, ראת העדודה שוטיפוריים אך חזי-חזי - חזי, ובכל זאת נפלת ההכרעה בפני שנפלה, והשר ורומני אמר שואז לא היה טה להפסיד.

ו. מאיר

זהו עלול היה לאפסיד אורחת פדרס קפה.

ז. חזרתי

לד כל תזועדה הינה אופרת אד "לא", אידיין
יזעע באיזה מסב היינז עופרים כירוס, ואינני

סביר בחשיבותו את הצעון הגדול, שאים מחקנו לא חז אורה.

ח. מאיר

טעוח, ואני ממשיך לטען, שכן מקרים ריבכין את צבאו בסידי נפלת השיבורות של מיראן, אם כי הדרנו ותדרנו שביום שנזדר יסגור און חמיארים פירוז הדבר שהוא מלחמה - והוא סבר את חמיארים, ואני שואל: האם בכך הוא לא פה במלחמה? הוא חישב דברים בכך לדעת מי יהיה החוקפן, אלא שמדובר חזה של מי יהיה החוקפן נושא במשן שניות. הערבים איתו את פמיים כדי שזאלץ לתקודם אורה, וזה חיפשו דרכיהם אורה, הם פה במלחמה גדריה כדי לא לאלץ אורה לתקודם אורה, וזה חיפשו דרכיהם בזאת לשועה אורה חוקפניהם, אבל אין ספק נבר-שהם ורצו במלחמה. מי שמאזין את חמיארים של 7 נסרייל צרייך למונוח בו את המאוז בירוטלים, שאשבריריס לא חז בו, ומדיניות ערבית הביאו בטעותם זה אורה ונכול למח שישראל יכולת לעשות. א-תשחררתם של השוגדים בטעות שנדוף מטה לזה יש בישראל גם משבר כלכלי, וגם מיתון, ועוד גורמים נוספים, יש סיכורי, כך הם חשבו, שהתקפה עליהם עלולה להתגלית.

ט. מאיר

בתוקףו באורה"ב אמרתי באסיפותם שם סוריה

הושכתו שחייא יבזלה להמשיך בעולתה מיקוט לא תבוגת ישראלית - חז זיא פורה. מושפת זאמראתי אמרתי עליינן לבחור בין החבוננות ומלחמת צוז או מלחמה בלוייה, חז'י בבחור במלחמות בלוייה, צאיינתי שזו דעתה. אני סבור שאלטיא היינז מביבים על פערלומית של אונצנו יכளים לזרר לעולם: חרא מ מה חיית חזקנו ובכל זאת החמקן ולא הבהיר בפונה חזוז על החאנפלריה עלינן. חמקן ולא מחרך חולשה. ממש שהיינז נחכמים בו חז אשור לטלחון, שלא רצינו בה, וטטרע מ' חייה מ' שחרוב שמיטפעם רצינו במלחמות. לפניו המלחמות מוכנים היינן לדוחטורריים, מוכנים היינן להסתנק בגבולות משוררים, וחייך כאלה שאיו מוכנים לחתום חזות אליהם וזה בוגלו.

לדעתי, אסור לנצל זאת חיון, ואסור לדבר על בר בכלל.

עד כה היינו מוכנים לפשרה, מפצעך ומכירך שחשדות לא תושבר, ולא באשכחך, אין לך

ח. לבדך
ג. חזרין
מאתנו פשרה אחרת.

מתלבת טרואה פרודה מכך, ונדמה לי שמדובר במקרה

הזרפים אפריו שבישיבתנו ב-29 באפריל הבהיר ועדת החוץ ובחתוון לאktor את סודיה. אמי דוד לומר ב-29 באפריל היה יוס שבת, ודורעיה לא החכזה בשbeta. אבל באמר דוד הזרעה על מעשי הבוטול היה חבר-הכונס דיזן, שהוא ביום שר הביטחון, בדעתו של ינו לכוון את התשעים המפוזרים בזירה. אני האעה שנדיע לאורים שנחנכו מוכנים למתחין עד חמץ מסודרים, ואפלו הדבשתי שיש דרך לקביעת אורין, כדי שמסגרת החבלות בקדצנו, אותה יתירה עלינו להבטיח או בטוחנו בעטנו, ובקשר לכך גם לכוון את הרמה. אמי מודה שזו לא ידעת את חברי שבחצדרו באותו יום הסורים ברטה. אבל שכך אפם הדברים הללו כדי לא יוציאו מטה ברועה, ריתכן שמשורם מן הדברים הזרעה ובריעו לאן שחביר. אל נושא הטלה על הרמה עליזה היחחה לתפקיד כפוייה עלינו, אבל יש להזכיר שבים מן הימיים בגול החרפייה, שבאמת עלייה, אבל יש להזכיר שבים מן הימיים אם היה מקרים לבצע את אהפייה, וזה מטרל היה לנו לפועל. אני אופר דברי אלה לאוד דבריו של דאס המשלה ושר הביטחון דוד, שתודיע כי הם הם כדים בעודקינו ולא ניתן להטיח אורתם. אמי מסיק מכך את מסגרת כו הלחמה עלולה להיות למרוץ במאמבים שוגדים, ולמען היינו מוכנים לה, אם כי לא האמנו שטייא פדרוץ באנת 1967. הפעם אל 7 באפריל היה פועלה מבורך, והיא לא חוצה בטוחן בלב הערביה.

אנו חבר בזועה מימות הדרצון, וראף פעם לא נאמר לנו שאפשר לחפש אום תל-אביב על-ידי תוחמים מהצד השני, ודבר זה לא הזכר בחשבון. עליינו לבקר על הגבולות ובאזורנו ובאזורנו, לא מכם שאלתי אם יש חביבות אם חילילת המלחמה הייתה על אדמתה. בשאלה זו חושעתה מספורה של בדרכה פודנץ על שדה 1914, המספורה ששודם דבר לא יצא לפני הטענו. ידוע לי שהרמ"ט של הדרון שטח-הארם סוד זה בסיסביה הוציאו "מערכות". ביום אונדו עומדים בגבולות החדשים, ואני חזר ושיתול אם יש לנו חבניתה במקורה של הלחמה, האם גם אזכיר את המלחמה לאדם לאויב? האם נתקדם עליינו לטענו חכניות בדוקו על סדרה עליון על יתיו של סיבי.

זו אני, כחבר-הכונס אוד, השתי שישייהנו הרים החיה מוקדמת לשטחים דלאבניזותינו לבביהם. שמענו את הטעינה של מפ"ם - מה עמדתך של הרועה לחכנית זו? רצוי שתרועה תקיים דין מופיע ומטמא בנוואך זה.

אנו סבור שעמינית המדיניות שלנו חליפה בו אפשרות אנטזיה הצבאית, לדוגמה: יש סבירות שארודין שלנו איננו יכול לחזק מעד לפعلا מחרדא בלי חילוף, ותיל ארודין פועל לטמעה כל הזמן, אך אונדו עומדים בסבב כזה שאין באנדרטנו לקבל חילוף, תיל עליינו לאבון את הדברים לפה זה, אך אונדו יכולים להציג פער בדרכם שטח שטח המדיניות שלנו אידיכת להזיהה אחדת. רצוי שבעה את דעתך של הירודות אלה.

ישיבה זו נועדה לדין על עמיד מדינת-ישראל המרתקת, אבל בעקבות הישיבה שתקיימה עם שר החוץ נדרש היה צורן בדין נורס, ולהידור טרם נסתהים.

אנו מציעו שישו מוגבלות יתים מוכן למחוץ אתה הדרון בדבר עמיד והשחחים.

יתיה זאת ראה הממשלה.

אנו מציע שנקבל אינפוזמציה שרטפה ביחס למסגרת.

4. פניות אל אלוף א. יריב על פעולות החקלאות

אלוף א. יריב:

כברן כלנית החודדיות נזננו נאבקו בפושעי החקלאות
אל הגדה המערבית. נזנף לבך חייה התאבדנותם בסמיינט, צעדי גנבה
הגדה המערבית. נזק איננו חסר, וחוויותיהם ומניעיהם להתאבדנותם קיימים גם כיוון יותר
מאשר בערך. גם לנו דגש לשירות חייו יציגות נזק לבך ואפשר היה לזרע נזקם על תרבות
זהיר בכם הצלחות בחופיות אדישים. חייה בריך לנו שבראותה היה זרע נזקם על תרבות
באשר הפקידה, בתשעתה של סוריה, חייא, ששלב זה אין לפועל. נזקם התאבדנותם מזור
תבונתידת לשלב הפעולה. אעבדו זו קשותה גם אם רשות הרשות שכה נזקם לו מזננו
לקו הפטורי, גם עם הדיזניים במודעה של האבעה בטודיה, שבה נזקם הפלות גאנטי^ר
במאבק. איננו יכול לבקש אם בקשר לבך חביב קוזה פטצק, זו שיח בזק יזוזה
מקומית.

תרומותך י. רבינו:
בירושלים, בתגובה החלטת י. ר' בירושלים נזק
חומר נפץ לא יפוגץ. נזקן עזני גנבות
בכלגדיה, ליד עמוד השטן. איננו מאמין עבדו את הנזקנות באיזוז אוול-בזם.

אלוף א. יריב:
הסורים אינם ספוקדיים ואמנם אולמיים אך הם
סקרה, אבל הם מסוכנים, ויחד יזוזם מזנינו.
אנו חושש שכאיה עדין לנזקנות נזקנות.

האם הטקרים שנטלו נזקן עזני יזוזם
אם הוטר הצעץ לא יפוגץ הרי יש לנו זר
פושל לזכותו.

אלוף א. יריב:
אי-אפשר לוטר צוות גדרות על נזקנות
עם טשי הפלגה. בירושלים נזקן גנבות
מתלונות ומארונות פאיהם וחשירות לא נזקם בקיטים בקהל אינטראקטיבית. כל' לא נזק
שגען זה חלי בחרבשת על האוכלוסייה אם היהודים נזקם בשאהם או אם יזוז
נארים בהם.

הסלה היודנית נזקן גדרות נזקן
החלגה. חועין יזע באזען גלויה בתקרת הדריפת על פועלות הפלגה. היודנית הפליגת
חיפויה לגבול הפטורי, כדי להבטיח את הפיקודoso. אבל בזען לא יזע לעבוד את נזקן
ואי-אפשר לסבוך אותו באזען הרטמי.

ברצוף עזה יש פורה גדרונת, זה יז
התקנות היה עתיק מקומית מפני שהאטטיים אינם הופכים בזען גדרות גדרונת,
אבל הם רודכימ, בגבולות סוריאים, בא-עדיש, עתיק בזען גדרות גדרונת וביבית
ובארה בפערות חבלת. התקנות כרצועה פטור רצינית, השם עזן יז, אבל הם
שם יז התקנות וגדרות אל מיקוץ, בזרזים, זדרות. יזען פוך שלקוט גדרות
נאה עדים למאמצים רציניות יותר, זה ברצוף זהה.

הא לא כדי 8000 שטחים לנזקן בזען
ירוח ואר-בר נרפה אורה, בזקם להרשות
בליבוריליזציה ואחר-בר להכיביך את איז.

ר' יזון על הקו הור עניין איז.

ש. לנדרון מ. דיבון:

הישיבה הינה חוקית ביום ג' 59 פ"א באלו, המ"ז - 26.9.67
בשעה 9.00 בזקם, בזקם אכנסם בירושלים.

בישוב נעלמה בשעה 13.00.